

O W O C G R Z E C H U

TRAGICZNE DZIEJE, KTÓRE WSTRZĄSNĘŁY CAŁYM ŚWIATEM

Gajowy mówił dalej:

— Prawa noga była również dalej na biurku. Któżby to mógł wejść? Szukajmy podług świeżego śladu. Nic łatwiejszego. Widać jeszcze ślady piasku na papierze. Nie mógł to więc być pan Kurcewicz, który już oddawna nie wychodził. Ja też nie. Moja stopa jest jeszcze większa, choć i ta była niemała.

Pokazał swoją stopę, rzeczywiście, ogromną. Poczem mówił dalej:

— Nie była to, oczywiście, również ta nieszczęsna Maciejowa. Chodził w łapciach Łapiec? Także nie, bo cały czas się kręcił tu w okolicach. Wiem o tem na pewno, bo on wciąż śpiewa. Gdy idzie na klus, to także śpiewa. Nawet nie trzeba za nim specjalnie latać, gdy się go chce przyłapać. Wystarczy iść za kierunkiem jego głosu. Poza tem zarówno Łapiec, jak jego żona, nie noszą także takich butów.

— Pozostawałby tylko więc doktor Rymkiewicz.

— Tak, ale tu ja już milczę, bo nie chcę mówić głupstw.

— Dlaczego?

— Bo przecież nikomu nie przyjdzie na myśl oskarżać doktora Rymkiewicza o coś podobnego.

— Ale przypuśćmy nawet, moi drodzy, że znaleźliśmy tego, co wchodził na biurko, to co z tego?

Józek podrapał się w głowę i rzekł:

— A bo ja wiem?

Poczem po chwili namysłu dodał:

— Nie chcę nikogo oskarżać i wogóle nie mam żadnej złej myśli w głowie. Chciałem tylko powiedzieć, że ktoś musiał pomagać Maciejowej przy wieszaniu. Oto wszystko.

I wzruszył ramionami.

A Barski na to:

— Ale dlaczego nie przypuścić, że Maciejowa weszła na biurko, potem na krzesło i stąd dopiero się powiesiła?

— Po pierwsze dlatego, że jeszcze wtedyby nie dosięgła, a po drugie, bo przecież nie miała podkuty butów. A skądby się wzięły tu na biurku ślady podkuty butów? Zresztą, gdyby Maciejowa chciała się powiesić, to miała na to mnóstwo możliwości,

w parku, w lesie, gdziekolwiek... Mało to niskich gałęzi. Stołek podstawił i już. Musiała się akurat wieszac w pokoju dziedzica?

— Przypuśćmy ostatecznie, że ktoś ją powiesił. Ale poco? W jakim celu? Co mógł chcieć od biednej staruszki?

— Tego to już ja nie wiem, panie sędzo, to już nie moja rzecz.

Sędzia śledczy przystąpił do rewizji, która trwała dość długo.

Odnaleziono wiele ciekawego. Najbardziej interesująca była koperta z napisem:

MÓJ TESTAMENT

Poza tem był list, podpisany przez jednego z bankierów warszawskich.

Datowany z przed trzech tygodni.

Mniej więcej w tym czasie Kurcewicz przez cały dzień nie było w domu. Przed świtem jeszcze wyjechał do Warszawy. Późną nocą wrócił. Na dłużej nigdy wogóle nie wyjeżdżał. Zawiózł wtedy większą część swego majątku i wydał bankierowi polecenie korzystnego ulokowania go.

W znalezionym liście właśnie bankier komunikuje Kurcewiczowi, że mu kupił listy zastawne oraz rozmaite akcje, razem na sumę mniej więcej trzystu tysięcy złotych.

Barski przeczytał list najpierw cicho, potem głośno tak, żeby Józek usłyszał.

Gajowy spojrział triumfalnie i rzekł:

— A więc prawdę mówiłem, że dziedzic-nieboszczyk miał dużo pieniędzy.

— Tak, ale przed trzema tygodniami.

— To prawda.

— Więc nie mogło być kradzieży.

— Możliwe. Szukano. Nie znaleziono nic. I już. Złodzieja okradziono...

— Więc trzymacie się waszego przekonania?

— Nie, ale... panie sędzio... niech pan sam spojrzysz...

Poczem chytry wieśniak nachylił się nad biurkiem i rzekł:

— Widzi pan sędzia te zdrapania dookoła zamków?

— Musiały istnieć oddawna, bo nie korzystano z fałszywych kluczy. Są przecież w zamkach.

— Bo je ostatecznie znaleziono. Ale zanim je znaleziono, może usiłowano otworzyć szuflady byle czem... podważając je nożem... bo ja wiem?

Cóż? Ostatecznie to było możliwe.

Barski był tem wszystkim coraz bardziej zdumiony.

Spostrzeżenia gajowego wybrały na nim niemałe wrażenie. Rzeczywiście ten przebiegły wieśniak, przed którym nic się nie ukrywało, może i miał słuszność.

Już sam Barski poniekąd skłaniał się do myśli, że to było przestępstwo.

Z drugiej strony wołał, żeby to jakoś wszystko umorzyć. Nie należał do ludzi najbardziej pracowitych, lubił odpoczynek, nie chciał się przepracowywać, a gdyby nagle taka sensacyjna sprawa spadła na niego, zrobiłby się ruch, zaczęłyby się zjeżdżać rozmaici zwierzchnicy, byłby szalony ruch w interesie i gwałt, a to wszystko Barskiemu nie uśmiechało się bynajmniej.

I wkońcu nawet zrodziła się w jego duszy pewna niechęć do gajowego, który wzbudził w nim te wszystkie podejrzenia i który teraz już go poniekąd zmusił do ciężkiej pracy.

Nie mógł wszakże bynajmniej tego okazywać.

Przeciwnie, najserdeczniej mu podziękował.

Potem siadł przy biurku, mówiąc:

— Ja tu sobie zapiszę parę szczegółów dla pamięci. Potem przyłożę pieczęcie. Byłbym wam bardzo wdzięczny, gdybyście zechcieli udać się do Czartkowa do doktora Rymkiewicza i prosić go, by zechciał przybyć niezwłocznie do Małowa. Muszę go zbadać. Poza tem poproszę go, żeby zbadał Maciejową i orzekł czy to zabójstwo czy samobójstwo.

— Słucham pana sędziego. Już idę. Zaraz wrócę.

— Weźcie mój powóz.

— Dziękuję panu sędziemu. To doprawdy będzie przedzie.

I wyszedł.

Dokończenie nastąpi

KRZYK W NOCY

WSTRZASAJĄCE GROZA DZIEJE STRASZLIWEJ TAJEMNICY

Larecki nietylko się obawiał, że Janina go pozna, bo to było doprawdy niemożliwe, ile nie chciał, aby cała przeszłość w osobie Janiny nie stanęła mu znów żywo przed oczyma. Marzył o tem, aby ta przeszłość minęła doprawdy już bezpowrotnie i bez najmniejszego śladu.

Janina zaś byłaby znów wywołaniem ducha Ludwika, zdrady, przyjaźni, zrodzonej na wojne, okrutnych przeżyć więziennych, dramatu sądowego...

Coprawda, Ludwik gorzko odpokutował ten grzech przelotny. Zapłacił zaś swym majątkiem, śmiercią żony, wolnością i czcią... Mimo wszystko jednak Janina pozostała nazawsze żywym wyrzutem.

Tymczasem Zosia już ostatecznie wróciła do zdrowia i zamierzała wznówić swe przejażdżki konne.

I już kilkakrotnie dyskretnie i delikatnie zapytywała ojca, czy złożył wizytę Czarnomskiemu.

Larecki rozumiał, że dłużej odwlekać tego niepodobna.

Kazał zaprzęgać i wziął Zosię ze sobą.

Obaj bracia byli w domu, gdy Lareccy zajechali do Mieszkowa.

Wyszli na ganek, ukłonili się przybyłym, podano sobie dłonie na powitanie.

Paweł zawiadomił matkę o wizycie. Wyszła do gości, pomimo jawnej niechęci udzielania się komukolwiek. Ale wiedząc już z opowiadań synów o ich przygodzie, spodziewała się tej wizyty.

Była ubrana na czarno. Twarz jej bardzo wychudła, ale jeszcze nie miała żadnych zmarszczek, złote włosy jej posiwiałły zupełnie tak samo, jak Lareckiemu.

Miała stale dreszcze i teraz także mimo upału siedziała przy kominku i otulała się chustką.

Gdy Lareccy weszli Ryszard przedstawił go jako Johna Rogersa z córką Zofją. Janina podniosła głowę nie bez trudu i skłoniła się zlekka.

Spojrzała zaciekawionym wzrokiem swych ciemnych oczu na Lareckiego, a potem na Zosię.

Larecki nie wywarł na niej bynajmniej piorunującego wrażenia. Skądże go, zresztą, mogła poznać, gdy miał twarz tak zniekształconą oparzelinami?

Natomiast Larecki, mimo świadomości, że nie może być poznany, jednak z wielkim tylko trudem powstrzymywał się od wybuchu. Był ogromnie zmieszany.

Ledwo panując nad swym wzruszeniem, Larecki bacznie przyjrzał się Janinie. Bardzo się zmieniła od owych czasów. Pomimo to poznałby ją od razu, wszędzie, w każdej chwili.

Tak, to była ona... I Larecki nie bez trwogi rozglądał się, jakby w tej chwili mógł nadejść również jej mąż Ludwik...

Trzeba było wreszcie coś rzec. Larecki zrozumiał to i zaczął w ten sposób:

— Proszę pani, przypuszczam, że pani już wie od synów o wypadku, jaki się zdarzył mojej córce. Chciałbym najserdeczniej pani podziękować za łaskawą opiekę nad moją córką, którym zawdzięcza bardzo wiele, wszystko... Kto wie, czy gdyby nie szybka energiczna pomoc młodych panów Czarnomskich, moja córka żyłaby jeszcze wogóle...

Ryszard przerwał Lareckiemu energicznym gestem, mówiąc:

— Szanowny pan łaskawie zbyt wyolbrzymia nasze zasługi. Zrobiliśmy bardzo niewiele, a uśmiech panny Zofji wynagrodził nas aż nadto hojnie.

CZYTAJcie

„Wesołe Wiadomości”

CENA 10 GROSZY

Ryszard mówi pięknie, bo był wymowniejszy. Nic dziwnego, miał to po ojcu i sam przecież kształcił się na adwokata.

Paweł natomiast przez cały czas milczał. Nie mógł rzec ani słowa, tak pożerał Zosię oczyma.

Ona natomiast, sama nie wiedząc, dlaczego, spiekła raczka, słysząc słowa Ryszarda.

A Janina?

Siedziała nadal nieruchomo w swym fotelu, bo pierwsze słowa Lareckiego wywarły na nią jednak wrażenie. Póki milczał, nic... Gdy się tylko zaś odezwał...

Przeraziła się...

Czego?

Trudno to powiedzieć...

Fakt, że na jej twarzy odmalowało się nagle ogromne przerażenie. Nie dostrzegł tego nikt z obecnych, bo każdy po swojemu i każdy z innego powodu był także głęboko przejęty i wzruszony.

A dlaczego?

Dlaczego Janina teraz, pomimo pozornego spokoju gwałtownie przeszywała wzrokiem Lareckiego? Dlaczego jej serce waliło, jak młotem, tak dalece, że omal nie wyskoczyło jej z piersi?

Może dlatego, że zniekształcona najzupełniej nie do poznania twarz Lareckiego nie mogła wszakże zmienić jego oczu... i co, jeszcze ważniejsze, jego głosu.

A kobieta, która kochała prawdziwie, oczy głosu ukochanego pozna zawsze i wszędzie, gdyby nawet cała reszta była najzupełniej zmieniona i przekształcona...

Głos Romana był dla Janiny odległym echem jej dawnej miłości... A w oczach Lareckiego odnajdywała tę słodycz i głębię zarazem, którą niegdyś tak bezgranicznie ukochała.

Dalszy ciąg jutro.

Już ukazał się
zeszyt 61

PORWANA

W NOC POSLUBNA

Dzieje miłości i cierpienia niewinnych serc.
Do nabycia we wszystkich kioskach krakowskich
Cena 20 gr. Zeszyt 1 BEZPŁATNIE

Maj
28
Wtorek
Augustyna

KRONIKA KRAKOWA

Sensacyjny proces Tow. Ubezp. „Florjanka“

Jutro we środę dnia 29 bm. krakowski sąd okręgowy wyda ciekawe orzeczenie w sprawie pretensji zmarłego w katastrofie samolotowej pod Brukselą Samuela Helperina, byłego dyrektora i współwłaściciela fabryki Pe-Pe-Ge.

Dyrektor Halperin był ubezpieczony od śmierci w krakow-

skim towarzystwie ubezpieczeń „Florjanka“ na sumę 100.000 zł.

Po tragicznym wypadku towarzystwo ubezpieczeń „Florjanka“ odmówiła wypłacenia premii ubezpieczeniowej do- woząc, że lot miał charakter rozrywkowy i przepisy statutu- we nie obowiązują towarzystwo

de zapłacenia premii.

W drodze rek wizycji dokonano badań świadków w Polsce i zagranicą, a obecnie ma zapasć w tej ciekawej sprawie postanowienie sądu w Krakowie, gdzie znajduje się główna siedziba po- zwanego Towarzystwa ubezpie- czeń.

Aresztowanie żony zabitego rzeźnika

Dowiadujemy się, że w związku z skrytobójczym morderstwem dokonanym na osobie śp. Stanisława Zygmuntowicza, rzeźnika, zamieszkałego przy ul. Wie- czystej na Grzegórkach, arez-

towano niejakiego Kantorowi- cza, który był kochankiem żony zamordowanego i był już karany 6-cioletnim więzieniem za brato- bójstwo.

Jak się w ostatniej chwili do-

wiadujemy, policja aresztowała również żonę zamordowanego, która jest oskarżona o to, że namówiła swego kochanka do zamordowania męża.

Dalsze śledztwo w toku.

Walka strażaków z szaleńcem w Płaszowie

Wczoraj w nocy zawezwano pogotowie ratunkowe Ubezp. Spół. do Ignacego Bartnika, lat 36, robotnika w cegielni Fel- ciera przy ul. Krzywda w Pła- szowie, który dostał ataku szału.

Przybyły lekarz Ubezpieczal- ni usiłował dar Bartnikowi za- strzyk celem uspokojenia go, lecz Bartnik stawiał opór, wobec czego lekarz zawezwał stra- żarną, która w sile 5 strażaków

przybyła na miejsce i Bartnika ubezwładniła.

Po ubezwładnieniu lekarz dał zastrzyk Bartnikowi i pozosta- wił go w opiece domowej.

Nadużycia kier. Sp. Straży Pożarnej

Na ławie oskarżonych w są- dzie okręgowym karnym w Kra- kowie przed sędzią dr. Traczew- skim i osk. publicznym dr. Jaro- sińskim zasiadł wczoraj 40-letni urzędnik, Szczepan Wróbel, za- mieszkały przy ul. Kopernika 22, oskarżony o sprzeniewierzenie i wprowadzenie w błąd swego przełożonego.

Oskarżony Wróbel był zajęty

jako kierownik działu sprzedaży przyborów strażackich w „Spół- dzielni Straży Pożarnych w Kra- kowie.

Wróbel przywłaszczył sobie zainkasowaną gotówkę, a to 1073 zł. oraz towary wartości 500 zł.

Następnie w celu osiągnięcia dla siebie korzyści majątkowej doprowadził Jana Czopka, dy- rektora Spółdzielni Straży do

wypłaty tytułem zaliczki w kwocie zł. 400, wprowadzając go w błąd, że zawarł umowę z firmą Jan Peterek na sprzedaż sprzę- tów strażackich, zaś rzeczywistości taka firma nie istniała.

Po przeprowadzonej rozprawie sąd skazał osk. Szczepana Wró- bla na 1 rok więzienia oraz po- zbawienie praw obywatelskich na przeciąg lat 5.

12 przestępców przed sądem w Krakowie

Sąd krakowski rozpatrywał wczoraj sprawę kradzieży dwu skrzyń papierosów „Sport“, na szkodę P. K. P.

Na ławie oskarżonych zasied- li: Józef Kuciel, murarz, zamie- szkały przy ul. Raclawickiej 15, Stefan Klimas, robotnik, zamie- szkały przy ul. Łącznej 6, Adam Kaczmarek z Bronowic Wiel- kich. Wszyscy oni byli oskar- żeni o kradzież 2 skrzyń pa- pierosów w 17 stycznia b. r.

Ponadto zasiedli na ławie o-

skarżonych Jan Susuł, robotnik, Edward Kempler, handlowiec, Herman Immerglück, fryzjer, Tadeusz Łabaj, handlowiec, To- masz Kosala, seglarz i Tekla Raczkowa, wdowa, oskarżeni o przechowywanie towaru i po- szukiwanie nabywców.

Za paserstwo, t.j. za nabycie skradzionych papierosów zasied- li na ławie oskarżonych Mojżesz Kardisch, właściciel sklepu przy ul. Słowackiego 3 który nabył 10.000 szt. papierosów, Janina

Górecka, robotnica, która na- była 7.500 sztuk i Jan Jaszczur, z ul. Kazimierza Wielkiego 14, który nabył 2.000 sztuk kra- dzionych papierosów.

Rozprawę odroczone celem przesłuchania świadków.

Rozp. przew. s. o. dr. Bobi- lewicz, osk. prok. dr. Dulęba, bronią adw. dr. Kohane i dr. Krub, dr. Sölnel i Pfeffer.

Skatował na śmierć swą kochankę

W zakładzie położniczym na ul. Żelaznej w Warszawie zmar- ła 27-letnia Chana Goldberg.

W związku ze śmiercią p. Goldberżanki wyszły na jaw wstrząsające dzieje młodej dzie- wczyny.

Chana Goldberg zajmowała wraz ze swym kochankiem, tra- garzem Rembalskim, pokój w domu przy ul. Smoczej.

Pozatem Rembalski posiada własne mieszkanie przy ul. Pa- wiej w którym zamieszkuje wraz z żoną i siedmiorgiem dzieci.

Ostatnio stosunki pomiędzy kochankami znacznie się pogor- szyły. Rembalski często bił mal- tretował kochankę, nie uważając

nawet na to, że była ona w 9- tym miesiącu ciąży.

Onegdaj tragarz znów pobił do krwi Goldberżankę, która z tego powodu dostała silnego krwotoku. Odwieziono ją do za- kładu położniczego, gdzie powi-

ła martwe dziecko.

Wczoraj wieczorem Goldber- żanka zmarła w okropnych mę- czaraiach.

Lejb Rembalski zbiegł. Policja wszczęła poszukiwania za zbro- dniczym tragarzem.

Pałąką zamordował swego stryja

Z Woszczowy donoszą, że na

polach wsi Brzostek dokonano przypadkowo strasznej zbrodni. Pomiędzy 20-letnim Janem Wo- źniakiem a jego stryjem, Win- centym Woźniakiem, wynikła gwałtowna sprzeczka, która w pewnej chwili przerodziła się w

bójkę.

W trakcie bójki Jan Woźniak chwycił dużą, drewnianą pałą i rzuciwszy się na stryja, zadał mu kilka strasznych ciosów w głowę. Woźniak padł z rozłupa- ną czaszką i w krótko wyzionął ducha. Mordercę aresztowano.

oatr miejski: „Trafika pani gener- a lowej“.

Repertuar kin krakowskich

Adria: „Malowana zasłona“.
Apollo: Nie chcę wiedzieć kim jesteś
Atlantyk: „Serce indjanki“.
Bayreut: „Uwodzicielka“ i rewja
„Cafaj tylko w maju“
Dom zasmerza „Nia będziesz kurty- zaną“.
Muzem „Wierny przyjaciel“ i „Precz z miłością“.
Przemysław: „Papryka“ i „Księżna Aleks- andra“.
Sokol: „Czy Lucyna to dziewczyna“.
Słomka: „Krolowa Krystyna“.
Świt: „Szaleńcy“.
Sztuka: „Hop! Hop! Betty hop!“
Uciecha: „Czerwoay sultan“.
Wanda: „Ludzie w bieli“.
Zerza: „Zdobycie cie muszę“.

Fotoplastiken: Szczepańska: Jamajka
Wycieczka po wyspie.
Senacka: Pierwsze chwile Armji polskiej po wojnie.

Radjo

Kraków G. 12.00 Hejnał 12.03 Tr., z Warsz. 13.05 Płyty 13.50 Transm. z Warsz. 15.35 Piesni majowe z wieży Mariackiej 15.45 Koncert 16.30 Transm. z Poznania 17.45 Płyty 17.00 Transm. z Warsz. 18.15 Fragment teatralny 18.30 Koncert 10.30 Odczyt 19.25 Wiadomości sportowe 19.29 Transm. ze wszystkich rozgłośni Polski.

Nocny dyżur aptek

Apteka pod Złotym Tygrysem Szcze- pańska 1, pod Aniołem Strozem Ko- ścisuski 18, pod Lemidą Długa 66 pod Barankiem Mikołajaka 4, Niebia- ska Starowislna 77

Apteka Podgórska Rynek 9

Nocny dyżur lekarzy

Dr. Baranowski Włodz. Tatarska 11
Dr. Blasberg Maksymiljan Starowislna 18. Da. Herzhaftowa Anna Florjańska 47. Dr. Owczyński Tadeusz Lubicz 34.

Proces o katastrofę kolej. w Krzeszowicach

W sądzie okr. karnym w Kra- kowie odbyły się wczoraj dalsze przemówienia obrońców w pro- cesie o katastrofę krzeszowicką. Zabrał głos adw. dr. Waren- haupt w imieniu oskarżonego Drabika. W obszernem 2 go- dzinnym przemówieniu opierając się na akcie oskarżenia zbijał zarzuty postawione przez oskar- życiela publicznego.

Następnie przemawiali dalsi obrońcy oskarżonych.

Wyrok zostanie ogłoszony jutro o godz. 2:30 w południe.

Straszna śmierć tramwajarza

W Katowicach wydarzył się wczoraj straszny wypadek, któ- rego ofiarą padł konduktor tramwajowy 31-letni Konrad Rus z Wielkich Hajduków.

Gdy tramwaj, kursujący po- między Chorzowem a Mysłowi- cami przyjechał na przystanek rozjazdowy przy zbiegu ul. Kra- kowskiej w Katowicach - Bogu- cicach konduktor Rus, obsługuj-ący przyczepkę wysiadł, by za- czepić ją do mającego przybyć na to miejsce tramwaju z Sos- nowca. W chwili, gdy wysiadł z przyczepki, w pełnym pędzie nadjechał tramwaj z Sosnowca. Konduktor Rus wpadł pod koła tramwaju i ciało jego zostało przecięte przez koła tramwaju na pół, przyczem połamały mu wszystkie kończyny. Śmierć nastąpiła natychmiast.

Do wynajęcia (lub do sprzedania) w Rabce willa nadająca się na kolonję ochronkę pensjonat z 16 ubiegajami pomieszczanie 70 dzieci lub 50 osób dorosłych. Las, rzeka w pobliżu. Wolna od taksy. Zgłoszenia listowne do Red. Ost. Wiadomości Krakowskich pod „Rabka“.

REDAKCJA i ADMINISTRACJA; Kraków, ul. Na Gródku 2 — Telefon 173-02 (od godz. 8—11 w poł.)

CENY OGŁOSZEŃ: w Kronice krakowskiej cała strona 800 zł., pół strony 500 zł. wiersz mm. 50 gr.

Drobne 15 groszy za wyraz

Odpowiedzialny Redaktor i Wydawca Alfred Kwiatkowski

Drukarnia „Monopol“ Kraków, Na Gródku 2 Telefon. 17320